

Poziv človeku

Človek, ustavi se!
Umiri svoj korak.
Postoj, poglej okrog.
Zazri se v lepoto pomladne narave
in podaj roko ji sprave.

Začuden boš
kaj vse nam je prikrila,
kaj vse je našim očem zakrila.

Bodi ji zvest,
da te ne grize več vest.

Vso lepoto življenja
nam bo nazaj dala
in
pravljica srečnega življenja se bo nadaljevala.

Človek,
ti si na vrsti.
Naj pod tvojimi prsti
narava začuti mir, ljubezen, spokoj.
Bodi uvideven z njo, z njim, z menoj!

K. K. M

UČITELJICA NA DALJAVO

V ponedeljek zjutraj budilka ni zvonila,
sinčka moja sta me prebudila.
Namesto da proti OŠ Brinje bi se vozila,
v »domačo pisarno« sem zavila,
kjer od danes naprej veljajo posebna pravila.

Učiteljica na daljavo sem postala,
malce, priznam, sem trepetala.
Kako bom »svoje prvošolčke«
za delo doma spodbudila,
pripravila sem jim kratka navodila.

Potem še svojemu prvošolcu sem šolsko delo naložila,
malčku pa razložila »korona« pravila in
da s prijateljico, se od danes naprej ne bosta več lovila.
Še dobro, da se ati Aleš po kuhinji je vrtel
in za slastno kosilo poskrbel.

Vsak dan bo poln izzivov,
lepih in manj prijetnih trenutkov,
a jaz se bom trudila,
da tudi na daljavo bom uspešno učila
in z vsemi lepe trenutke delila.

J. K.

Kje so tisti časi, ko nikomur se ne mudi,
Otroci zapustili šolske so klopi,
Razredi prazni so, a mene to nič ne skrbi.
O šoli na daljavo, je govora veliko,
Na moje veliko veselje, vse opravimo z odliko.
A kako se lotiti dela nas vse skrbi,
Vidimo pa, da Viber dela tudi sredi noči.
Idej prek spleta res je na pretek,
Radi v naravo gremo na potep.
Upam, da kmalu mine ta strah,
Skupaj zavriskali bomo naglas.

U. Š.

Kaj se je danes zjutraj zgodilo?

Na tleh se je tako treslo,

da Erazmu zobek je odneslo.

Prestrašila se je mucka Megi,

varno počutila se je samo na solatni gredi.

Kanček panike s strani Mateje,

namesto nedeljske matineje.

Leon skočil je pokonci,

v kuhinji popokali so vsi lonci.

Duhci iz omare so se premaknili,

da korono hitro bi pozabili.

A nam nič drugega po glavi ni skakalo,

samo to, da nutelo hitro iz lonca bi pognalo.

družina K.

KDO BO KOGA?

Rada se gibam
in malo migam.

Danes ne morem,
me virus napada.

Jutri bo bolje,
bom dala virusu vraga!

N. N.

NESKONČNA ODSOTNOST PRISOTNOSTI

Koprnim po bližini,
po objemu in toplini,
po stisku roke, po pogledu iz oči v oči,
z nosom tako blizu tebi, da dih že skoraj boli.
A dejstvo, neizmerno boleče,
je, da srce, trpeče in hrepeneče,
moram prepričati o nemogočem:
da ti ljubezen danes pokažem tako,
da te ne pustim do sebe, da te odrinem,
ti v varni razdalji le pomaham z roko.
Da ti prikimam, te objamem le v mislih,
močno, da ti skoraj polomim kosti,
od silne ljubezni in pogrešanja tega, česar zdaj ni.
In glasno, kot ptice, ki se vračajo z juga in se nad mano lovijo,
mi najrazličnejše misli skozi glavo brzijo:
bomo preživel? Bomo ohranili dobro v nas?
Bo svet še znal najti toplino, ko mine ta nori čas?
Bo človek ohranil človečnost?
Bo znal za prave stvari povzdigniti glas?
Naj koprnenje po dobrem bo večno, naj ne izgine!
Naj ta nevidni sovražnik, ki polzi v vse pore življenja,
uvidi, da zanj tu ni mesta, naj končno že mine ...
Ker človek ne bo mogel dolgo brez pogleda, brez dotika srca ...
saj bližina, objem in toplina so največ, kar človek človeku lahko sploh da.

M. Z.

Kot strela z jasnega novica je prišla.

Ostanite v ponedeljek kar doma.

Rokave zavijajte močno.

Od doma učenje začelo se bo.

Na svoje zdravje pazite.

Atija in mami s čim razveselite.

Vikend za počitek si vzemite.

In se z družino sprehodite.

Res, da vse je to težko.

Upanja nam zmanjkalo ne bo.

Saj mi, Brinjci, nikoli ne obupamo.

E. L. Z.

PESEM ČUDOVITA

Pesem čudovita,
globoko v meni skrita.
Jo je Korona spodbudila,
se je prebudila.

Življenje postalo je drugačno,
naj se nam ne zdi temačno.
Naj nam sprememba ne vzame volje,
z optimizmom bo gotovo bolje.

Če pogledamo na ta čas z odprtimi očmi,
se nam lahko veliko lepega zgodi.

Vsi doma ostajamo,
drug drugemu se razdajamo.
Čas si vzemimo za stvari,
za katere ga običajno ni.

P. U. R.

Skodelica kave

Moj svet oceana neskončnih obzorij se je skrčil
na rob kavne skodelice pred menoj.
Nevajene ustnice se poljubijo s
trdoto kristala
v katerem je ujet trenutek srečanja.
Obstala je resničnost ...
Zazrta v rjavo osamljenost
Kavopivka srkne požirek
ki vrne nasmeh ustnicam, tam
ob robu skodelice ...

Pomladna

Ko bom odprl vrata prihajajočemu Maju
bom s priklonom povabil zelene trave
da pokrijejo mene in naju ...

Takrat bom vzel v roke spomine preteklih jeseni in zim
in jih podaril Času, da jih použije v Nič!
Iztrgal mu bom nekaj tistih rim,
ki ostajajo tople
in rastejo iz popkov v cvetje,
da bodo spremljale najino pot veselja
v Poletje!

M. Z. K.

A REALLY SPECIAL TIME

These are the times we will never forget
because some of us feel like we are stuck in a net.
We have been trying to survive at home
and we are thankful that we have the google »chrome«.
It gives us the feeling that the world is still spinning
even though the news is giving us a different feeling.

This virus is serious and as such we should take it
but has the world maybe needed it?
The world was spinning too fast and this is now only distant past.

We are learning and working from our homes
and we now definitely know who are our loved ones 😊.
We can learn about and from each other a lot –
some things are scary and some are terriying,
we are optimistic and that's why we will never stop winning.
At the end of this crisis we will be stronger than this funny virus,

Because this Corona virus will die
the mankind will survive
and then we will wildly jive 😊.

S. K.

UČITELJSKA

Prišla je k nam pomlad,
ki vsak ima jo rad.

Rož'ce že cvetijo,
čebel'ce že brenčijo.

Mi pa smo doma
in delamo za dva.
Zunaj korona na nas preži,
notri pa čas hitro beži.

Za vas pripravljamo snovi
in upamo, da vas kaj razveseli,
da veliko novega boste znali,
ko se bomo spet v šolo podali.

KORONA

Virus
nov, neznan,
karantena ni zaman.
Vlada pravi: ostani doma,
lahko kot posameznik sprehajaš
psa.
Misli tudi na druge,
ki imajo gube.
Ostani zdrav,
srečno!

V. J.

ZAPOREDNE NEDELJE

Prav prijetna je nedelja,
ni nam treba iz pižame.
Zunaj dež,
zunaj sonce,
nič nas kaj preveč ne gane.

Reka teče mirno mimo,
drugega si ne želimo,
tortice,
družabne igre
in nalogo za ta pridne.

Pravi raj na tem planetu,
danes nam ni treba iz hiše.
Zraven oče,
sestra, mati,
ki ob petju prah pobriše.

Nismo pa pričakovali,
da se bomo znašli v kaši.
Vikend danes,
vikend jutri,
kdaj se bodo pa končali?

Šest nedelj je že za nami
in naloge ni prav malo.
Zunaj sonce,
mi pa notri,
se bo to sploh kdaj končalo?

Ja, gotovo bo minilo,
kot v življenju prav vse mine,
tačas pa se naučimo,
delat' lepe si spomine.

V roke vrečo vzemimo,
notri dajmo sestavine:
optimizem,
dobra volja,
empatija in igrivost,
moč,
pogum in ustvarjalnost,
domišljija in šaljivost,
pridno delanje naloge
in pomoč pri delu v hiši,
lepe misli in besede,
kakšno pa še sam napiši.

Z roko v roki bomo stali,
svojim bližnjim pomagali
in iz vreče vsak dan sproti
strah v drugo vrečo dali.

Ko nedelje bodo mimo,
zopet bomo se sestali,
skupaj v šoli,
skupaj zunaj,
srečni, ker smo to prestali.

U. J.